

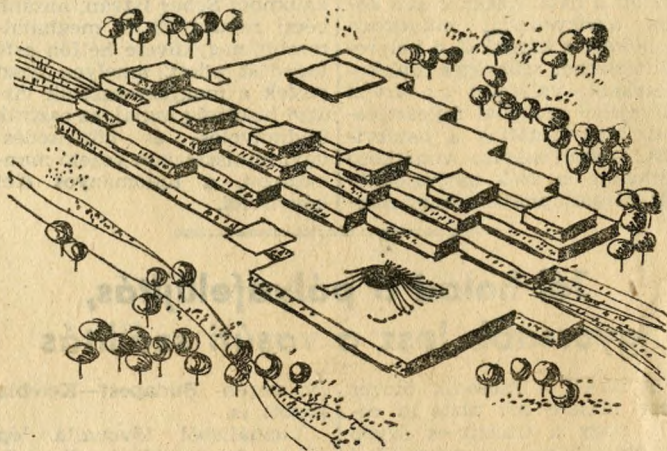
A főiskolai diplomamunka, amely nemzetközi díjat nyert

Halk szavú, szerény fiatal-ember ül velem szemben. Huszonhárom éves és máris van mire szerénynek lennie. A Nemzetközi Építészszövetség idei, Párizsban tartott VIII. kongresszusához kapcsolt pályázat nemzetközi zsűrije Báthori Sándornak ítélte a negyedik díjat.

Az építészképzést jelölte meg témául idén a párizsi kongresz-

melyek az ember környezetének alkotó tényezői, vagyis a fűtéstől kezdve a berendezésig, a mesteriskola díszítéséig.

A szerény fiatalember elhárítja magától a gratulációt: »a párizsi oklevél a Főiskola szellemiségének sikere.« S hogy a helyes szellemben nevelték, hogy a helyes irányba terelték képességeit, arra jellemző az is, hogy jövő terveit között épp-

Báthori Sándor díjnyertes tervének vázlata

szus. Nemzetközi felmérést kívánt végezni, keresztmetszetben látni, milyen szellemben neveli föl, képzí ki különböző országok egyeteme, főiskolája tanítványait, akikre az a nagyszerű feladat vár, hogy alakítóik legyenek városképeknek, tervezői korszerű épületeknek, ahol az ember jól érzi magát.

A nemzetközi pályázaton Báthori Sándor diplomamunkájával vett részt. Egy háromszáz főt befogadó főiskolát tervezett, építészeti mesteriskolát a Tabán és a Naphegy találkozásának lejtős terepére, zöld környezetbe, városképileg exponált, könnyen megközelíthető helyre. Kellemes ritmusközpontban előadott, áttekinthető épületterve a tartalom és a forma egységét szerencsésen ötvözi. Sok és hosszú előzménye van a párizsi elismerésnek. Mindenekelőtt az Ipari Művészeti Főiskola megreformált oktatási módszere, melynek kidolgozásában és megvalósításában kitűnő szakemberek vettek részt. A fiatal tehetség azokat a reformgondolatokat juttatta érvényre tervében, melyeknek légkörében a Főiskolán nevelkedett. Terve a teljesség szellemében — építészeti nyelven »komplex« szellemben készült. Tekintettel volt nemcsak a statikára, a mérnök szempontjaira s az épület külalakjára, hanem mindazokra a motívumokra,

oly fontosnak tartja egy ajtókilincs, vagy az evőeszköz korszerű kialakítását, mint amilyen szeretettel mutatja díjnyertes munkájának egyetlen megvalósult részletét: a jó formájú, kényelmes, érdekes fémlábakon álló, műanyagházatú karosszék fényképét. Ez a szék szerepelt a diplomamunkák Kossuth Lajos utcában rendezett bemutatóján s a közvélemény rokonszenvvel fogadta. Báthori melleleg kitűnően rajzol, ötletesen, szellemesen illusztrálja olvasmányait, ért a kerámiához és — ahogy láttam — bal kézzel ír. Minden adottsága meg van ahhoz, hogy jó művész legyen, még a »balogsága« is.

A párizsi győztes nem személyesen vette át oklevelét. Egyéb és nagyobb gondjai vannak most. A Főiskola szárnyra bocsátotta, ennél fogva a kollégiumban nincs többé számára hely. A Fémmunkás-trószta, melynek ösztöndíjasa, egyik munkásszállásán ajánlott föl neki ugyan helyet. De vajon megtalálja-e ott azt az elmélyülésre, terveinek kidolgozására, a fejlődésre alkalmas környezetet, amit díjnyertes tervében oly szépen kifejezett? Egy kicsi albérleti szobára volna égető szüksége sürgősen a szerény fiatalembernek, akire felfigyeltek a világ építészei.

Dutka Mária

Budapestre vonatkozó újságcikkek			
Szerző: <i>Suttha Károly</i>		Cím: <i>A főiskolai diplomamunka, amely nemzetközi díjat nyert</i>	
Forrás: <i>Magyar Nemzet</i>		1965. júl. 28.	
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)
Tárgy	Hely	Idő	Személy
		<i>1965</i>	
OSZTÁLYOZÁS			
		<i>696.01</i>	
Helyszám			

119. Újságcikk-gyűjtő - E15 - F. NY. V. 14. - 7970